

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVI. De Calendione Antiochiae Episcopo. Utque exilio damnatus sit ob amicitiam quam cum illo & Leontio habuisse credebatur. Item quomodo Petrus Fullo Mongo & Episcopis Constantinopolis & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

γεγραμμένη, ἀντιγράφη ὁ ζήνων, Ἰπποκρίαν τῷ ἰωάννῃ ἐγκαλῶν, καὶ ὡς τότε χάριν τῆς ἐπισκοπῆς, ἐδίετέρον ἀπηλάθην.

A Imperatorem scripssisset, rescriptis Zenono, Joannem accusans perjurii, nec ullam aliam ob causam cum Episcopatu expulsum fuisse.

Κεφ. 15.

Περί καλανδίων τῷ ἀντιοχείας, καὶ ὅτι ἰσοεὶα κατεδικάσθη δια τῶν πρὸς ἰλλιον καὶ λεόντιον υπονοηθεῖσαν φιλιαν, καὶ ὡς πέτρος ὁ κναφίος ἠνάθη τῷ μογῶ, καὶ τῷ κωνσταντινουπόλει, καὶ τῷ ἱεροσολύματ.

Καλανδίων ὁ ἀντιοχείας πρόεδρος, Ἰπποκρίαν τῷ βασιλεῖ ζήνωνι, ἀκακίω τε τῷ κωνσταντινουπόλει πρόεδρῳ, μοιχὸν τὸν πέτρον ἀπεκαλέσθη λέγων, ὡς τῶν ἐν καλχηδόνι συνόδῳ ἀναθεματίσκειν ἐπὶ τῆς ἀλεξανδρέων γυμνοῦσθαι. ὁ δὲ ὑστερον τῶν ἐσῶσιν δικαστῶν καὶ ἀκακίω, ἀμύναται νομιθεῖς ἰλλε καὶ λεοντίῳ καὶ παμπεσίῳ ἀπὸ τῶν ἐν ζήνωνι τυραννίδι πέτρον ὁ κναφίος, ὁ πρὸ καλανδίων καὶ σεφάνου, ὡς μοι λέλειπται, τὸν ἴδιον ἀπειλήσει θρόνον ὁ καὶ πρὸ ἐνώπιον ζήνωνος καθυπεσημήνατο, καὶ συνοδικαῖς ἢ πρότερον τὸν τῆς ἀλεξανδρέων ἐρησιῶν ἠνάθη ἢ τότε ὁ τῆς κωνσταντινουπόλει πρόεδρος ἀκακίω, καὶ μαρτυρεῖται δὲ ὁ ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, συνοδικαῖς πρὸς τὸν πέτρον ἐρησιῶν συλλαβαῖς. μετὰ ταῦτα τινες τῆς ὑστερῆς κοινῆς ἐπιπέρας ἀπέκριναν ὡς ἐντεύθεν τὸν πέτρον τῶν ἐν καλχηδόνι συνόδῳ ἀναθεματίσσει. ὑπερ ἐς ἀκακίον ἐλθὼν τὸν κωνσταντινουπόλει συνεβίβραξε. πέμψαι τε ἀποποιήσας τὰ ἀπὸ τῶν ἐσῶσιν ἀκακίω ἐς δὴ πέτρον πληροφορεῖν βεβλήμενος ὡς ἐδὲν τοιοῦτο ἀπεπραχῶς εἶη, ὑπομνήματα γέγραπται, ἐν οἷς τινες εἰρηκασί μὴδὲν τοιοῦτο συμβεῖναι γεγραφότι τῷ πέτρῳ.

B Sed & Calendio Episcopus Antiochia, litteras scripsit ad Zenonem Imperatorem, & ad Acacium Constantinopolitanum Episcopum, quibus Petrum adulterum vocabat: asserens eum, cum esset Alexandriae Chalcedonensem Synodum publice anathematizasse; verum Calendio aliquanto post Oasim in exilium relegatus est, eo quod Illi & Leontio ac Pamprepii, qui adversus Zenonem tyrannidem sumserant, partes fovisse existimaretur. Petrus autem cognomento Fullo, qui ante Calendionem ac Stephanum, ut jam dixi, Episcopus fuerat Antiochia, sedem suam recuperavit. Qui quidem & Zenonis Henotico subscripsit, & synodicas litteras dedit ad Petrum Alexandriae urbis Episcopum. Cum eodem Petro Alexandriae Episcopo Acacius quoque Constantinopolitanus Episcopus communionem iniiit. Sed & Martyrius Episcopus Hierosolymorum ad eundem Petrum synodicas suas misit. Postea tamen quidam à communionem Petri se abjunxerunt: atque exinde Petrus Chalcedonensem Synodum publice anathematizavit. Quae res cum nuntiata esset Acacio Constantinopolitae Episcopo, non mediocriter eum conturbavit. Missi sunt Digiturab Acacio, qui rei veritatem inquirerent. Quibus cum Petrus persuadere vellet, nihil ejusmodi à se factum esse, acta confici curavit, in quibus quidam testati sunt, nihil hujusmodi, quod quidem scirent, à Petro factum fuisse.

CAP. XVI.

De Calendione Antiochia Episcopo. utque exilio damnatus sit ob amicitiam quam cum Illo & Leontio habuisse credebatur. Item quomodo Petrus Fullo Petro Mongo & Episcopis Constantinopolitae ac Hierosolymorum sociatus fuerit.

Κεφ. 16.

Περί τῶν ἐγγράφων πρὸς ἀκακίω ἀλεξανδρέων πρὸς καλχηδόνι συνόδῳ.

Οὗτος ὁ πέτρος ὡς καθορνος καὶ παλίμωλος καὶ τῶν καιρῶν συνδιαβέμενος, ἠκίσα πρὸς μίαν ἐση γνώμην νῦν μὲν ἀναθεμα-

CAP. XVII.

De his, quae Petrus scripsit ad Acacium, qui Chalcedonensem Synodum susceperat.

Hic enim Petrus, veluti cothurnus quidam ac veterator, & qui temporibus sese accommodaret, in eadem sententia minime perseveravit. Sed